20/05/2019

Ο γαμπρός στη Ρόδο, η νύφη κι ο παπάς στη Γερμανία!

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Πού να πάει το μυαλό σ' αυτό; Ποιος μπορούσε σήμερα να σκεφτεί ότι στην αποκλεισμένη Ρόδο του πολέμου, Γερμανοί και Ιταλοί στρατιώτες, παρουσία όλων των μελών της μονάδας παντρεύονταν, με μια φωτογραφία γυναίκας δίπλα τους που τους περίμενε, συνήθως μετά από προξενιό, κι ενώ δεν την είχαν γνωρίσει από κοντά ώστε να γεννηθούν παιδιά που θα χρησίμευαν για την κρεατομηχανή του πολέμου;

Οι φωτογραφίες ντοκουμέντα του Στάμου Παπασταματίου, και τα κρατικά αρχεία των δύο χωρών που προσκομίζει, αποδεικνύουν ότι στην αποκλεισμένη Ρόδο του πολέμου γίνονταν γάμοι « δι' αντιπροσώπου» και «εξ αποστάσεως», ενώ ακολουθούσε στην άλλη χώρα η τελετή με τη νύφη και μία μινιατούρα δίπλα της, ατσάλινου κράνους που συμβόλιζε τον γαμπρό!

Τι ίσχυε ακριβώς, ποιος ήταν ο λόγος που ο Χίτλερ και ο Μουσολίνι πάντρευαν

στρατιώτες στα πεδία των μαχών χωρίς την παρουσία της νύφης;

Το «matrimonio per procura» ήταν νομικός όρος και σήμαινε: «γάμοι δι' αντιπροσώπου». Οι γάμοι αυτοί έγιναν κατά τη διάρκεια του πολέμου, 1937-1945. Τον ίδιο νόμο είχε θεσπίσει και ο Μουσολίνι για την Ιταλία και ο Χίτλερ για τη Γερμανία. Ο Ιταλικός νόμος έλεγε ότι οι στρατιωτικοί και τα άτομα τα οποία για υπηρεσιακούς λόγους υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις, σε περίοδο πολέμου μπορούν να τελέσουν γάμο δι' αντιπροσώπου. Η περίοδος ήταν επηρεασμένη από τα φιλμς της εποχής και η ρήση που επικρατούσε ήταν το «πατρίς- θρησκεία-οικογένεια». Ο κύκλος έκλεινε με την εξ ουρανού ευλογία μεταξύ του άντρα που ήταν στρατιώτης-κατακτητής νέων ζωτικών εδαφών μιας άλλης χώρας και της γυναίκας- σχεδόν πάντα νοικοκυράς που ήταν σε αναμονή του να γυρίσει ο άντρας-πολεμιστής για να γεννηθούν άνθρωποι για την κρεατομηχανή του πολέμου. Η Ιταλία επεκτεινόταν είχε πάρει Λιβύη, Αβησσυνία, τα δικά μας τα νησιά, χρειαζόταν στρατό. Οι γάμοι αυτοί κατά τη διάρκεια του πολέμου ήταν μεταξύ ομοεθνών: Ιταλός στρατιώτης με Ιταλίδα, Γερμανός στρατιώτης με Γερμανίδα.

Τα ίδια ίσχυαν και για τους Γερμανούς στρατιώτες;

Ο Χίτλερ υπέγραψε ειδική νομοθεσία όσον αφορά το γάμο αυτό το έτος 1939. Έτσι, ίσχυαν οι «γάμοι μακρινών αποστάσεων», με το προσωπικό που υπηρετούσε στις γραμμές πυρός. Βέβαια έπρεπε να αποδειχτεί ότι και ο γαμπρός και η νύφη ήταν άριας φυλής, κι αυτό αποδεικνυόταν με πιστοποιητικό το οποίο έπαιρναν από την ανωτέρα διοίκηση της Βέρμαχτ. Ο στρατιώτης-γαμπρός σε ένα ανοιχτό χώρο, παρουσία όλου του λόχου ή της διμοιρίας, φορώντας όλοι την επίσημη στολή τους. Την τελετή συντόνιζε ο στρατιωτικός διοικητής. Η φωτογραφία της νύφης μέσα σε κάδρο ήταν τοποθετημένη πάνω σε τραπέζι δίπλα στο γαμπρό. Η τελετή του γάμου για να έχει ισχύ έπρεπε να γίνει δημόσια με τον τρόπο που είπαμε. Όλα όσα λέμε τώρα ίσχυαν και για τους Ιταλούς και για τους Γερμανούς στρατιώτες.

Κι εντάξει, παντρεύτηκαν;
Όταν τελείωνε η τελετή τα χαρτιά από τη μονάδα πήγαιναν στο μέρος της νύφης προκειμένου η δική της τελετή να γίνει στο Ληξιαρχείο. Η τελετή της νύφης είχε και ονομασία, ήταν γνωστή ως «ατσάλινο κράνος» και επιβεβαιωνόταν από δύο μάρτυρες. Το κράνος, τοποθετημένο δίπλα στη νύφη, συμβόλιζε το γαμπρό.

Αυτά τι ήταν; Ήταν προξενιά;
Τα περισσότερα ήταν προξενιά που γίνονταν με τις ευλογίες του κράτους και κάποια ήταν ειδύλλια που ξεκίνησαν πριν τον πόλεμο και ευοδώθηκαν ακόμα και μ' αυτόν τον τρόπο. Συνήθως οι γάμοι αυτοί απευθύνονταν σε απλούς στρατιώτες. Η αλληλογραφία που προηγείτο του γάμου και ακολουθούσε τον γάμο ήταν επίσης

μία τονωτική ένεση για τον στρατιώτη.

Τι ισχύ είχε ο γάμος αυτός μετά το τέλος του πολέμου;

Είχε την ίδια ισχύ με τους κανονικούς γάμους. Αν ο στρατιώτης σκοτωνόταν στο πεδίο της μάχης η γυναίκα ήταν χήρα και είχε όλα τα δικαιώματα στην περιουσία του.

Έχει γραφτεί ένα μυθιστόρημα στην Ιταλία με το θέμα αυτό που αφορούσε όμως Γερμανούς στρατιώτες, κι ένα μεγάλο μυστικό! Ποια είναι η ιστορία του;
Εκδόθηκε το 1979 από τον εκδοτικό οίκο Rizzoli, με τίτλο: «Ένας ευτυχισμένος γάμος». Ένας στρατιώτης, γυρνάει στη γεμάτη ερείπια, κατεστραμμένη Γερμανία, και στη νεαρή γυναίκα την οποία είχε παντρευτεί δι' αντιπροσώπου. Είχε αφήσει πίσω του έναν πόλεμο γεμάτο πόνο και τέσσερα χρόνια αιχμαλωσίας στη Σιβηρία. Είχε όμως κι ένα μυστικό που κανείς δεν έπρεπε να μάθει: Δεν έπρεπε να μάθει κανείς την αληθινή του ταυτότητα! Ο Πήτερ, αυτό ήταν το πραγματικό όνομα του ήρωα, είχε υποσχεθεί στον κολλητό του φίλο Χέλμουτ την ώρα που εκείνος πέθαινε στο πεδίο της μάχης ότι θα εμφανιστεί αυτός στη γυναίκα που παντρεύτηκε δι' αντιπροσώπου. Ο Χέλμουτ, δεν ήθελε να την αφήσει χήρα, την είχε αγαπήσει από την αλληλογραφία, κι αφού δεν είχαν προλάβει να γνωριστούν ο Πήτερ θα μπορούσε να εμφανιστεί στη θέση του. Ο Πήτερ, γύρισε στη Γερμανία με το όνομα του Χέλμουτ, κι έφτιαξε με την Ίρμι έναν ευτυχισμένο γάμο και μαζί μια τεράστια βιομηχανική αυτοκρατορία. Έγινε πάμπλουτος. Έζησε όμως όλη του τη ζωή με τον τρόμο μήπως αποκαλυφθεί το μυστικό του. Πρόκειται για την ιστορία ενός ανθρώπου της καινούργιας Γερμανίας και ενός πιστού έρωτα!

Πηγή: Ροδιακή